

[Justitsministeren]

begåede fejl, og om der er grundlag for at søge retligt ansvar gjort gældende mod bestemte offentligt ansatte. Det fremgår af beretningen, at kommissionsdomstolen ikke har fundet grundlag for, at der søges gjort strafretligt, disciplinært eller erstatningsretligt ansvar gældende mod medarbejdere i arbejdsdirektoratet, arbejdsministeriet eller rigsrevisionen.

For så vidt angår ministrene, som beslutningsforslaget vedrører, finder kommissionsdomstolen ikke anledning til kritik af de tidligere ministre Lauge Dahlgaard, Erling Dinesen, Johan Philipsen og Erling Jensen. Det bemærkes i denne forbindelse, at Lauge Dahlgaard ikke i sin ministertid fik kendskab til, at der fandt forskudsudbetalinger sted, og de øvrige ministre blev ikke af medarbejderne gjort opmærksom på, at forskudsudbetalingerne rejste problemer om hjemmel og fastsættelse af retningslinjer og vilkår.

For så vidt angår fru Grethe Fenger Møllers ministertid finder domstolen ikke anledning til kritik af arbejdet vedrørende nyordningen, der blev gennemført pr. 1. oktober 1983, ligesom domstolen finder, at det næppe var en fejl, at der i denne periode ikke blev truffet foranstaltninger vedrørende renteniveauet. For denne periode er en enkelt fejl vedrørende et cirkulære, hvor man ikke fjernede en uklarhed, påvist. Domstolen overlader det imidlertid til folkettinget at vurdere betydningen af, at uklarheden i cirkulæret af 5. november 1980 om rentefaskat af hjælpekonti m.v. ikke blev fjernet, men det tilføjes, at hovedansvaret for denne mere teknisk betonedede fejl efter domstolens opfattelse må placeres i arbejdsdirektoratet.

Endelig overlader domstolen det ligeledes til folkettinget at vurdere betydningen af, at der i hr. Svend Aukens ministertid ikke blev foretaget noget effektivt vedrørende udestående problemer i tiden mellem rigsrevisionens notat af 23. juni 1981 til statsrevisorerne, hvori det påpeges, at forskuddene burde nedbringes, og at staten skulle sikre en bedre forrentning, og den 13. april og 28. april 1982, hvor hr. Svend Auken på foranledning af folketingssspørgsmål gav arbejdsdirektøren og direktoratet forskellige pålæg.

Som jeg tidligere har redegjort for her i tinget i forbindelse med drøftelserne om dagpengesagen og i forbindelse med folketingets behandling af redegørelsen fra kommissions-

domstolen i postsagen, bør adgangen til at rejse rigsretssag forbeholdes folkettinget. Jeg finder derfor ikke at burde udtale mig om spørgsmålet om, hvorvidt der bør gøres et retligt ansvar gældende.

Jeg finder anledning til som tidligere at fremhæve, at det almindelige straffeprocessuelle princip, hvorefter der alene rejses tiltale, når der er rimelig grund til at antage, at tiltale vil føre til domfældelse, også efter min opfattelse bør anvendes i forhold til ministres ansvar for rigsretten. Folketinget bør derfor alene rejse en rigsretssag, såfremt der er rimelig grund til at forvente, at tiltalen vil føre til domfældelse.

Ole Espersen (S):

Den beretning, kommissionsdomstolen har afgivet, er jo til behandling i folketingets udvalg for forretningsordenen. Behandlingen er ikke færdig dér. Det håber vi den bliver inden længe. Vi er altså ikke færdige med den grundige behandling, der har foregået og foregår dér, og der kan fortsat stilles de spørgsmål, man måtte ønske med henblik på yderligere opklaring.

Det er en ganske alvorlig sag at foreslå folkettinget at rejse sag ved rigsretten. Det bør ikke blot være en politisk manifestation. Jeg er helt enig med justitsministeren, der lige nævnte – det er jo sket adskillige gange, både her i salen og i udvalget for forretningsordenen – at det almindelige straffeprocessuelle princip, at man ikke rejser tiltale, medmindre man har grund til at tro, at der vil ske domfældelse, naturligvis også bør gælde, når det drejer sig om sager mod ministre.

Når man ser på det forslag til folketingsbeslutning, der ligger foran os, er der meget, der tyder på, at der er tale om en politisk manifestation uden en seriøs behandling af tiltalespørgsmålet. Hvis jeg ikke husker meget fejl, blev det annonceret samme dag eller dagen efter, at beretningen forelå, at nu ville man fra de frie demokraters side foreslå folkettinget, at der blev rejst tiltale ved rigsretten.

Det er også interessant at se, hvor kortfattet selve forslaget er. Man foreslår, at folkettinget rejser tiltale for tilsidesættelse af de pligter, der påhvilede hr. Svend Auken som minister. Nu er det ikke tilstrækkeligt efter ministeransvarlighedsloven, at man formuler-